

HATVANI DÁNIEL

ELBONTOTT TANYA

nászágy helyén paré nő
meteor-törmelékéből
félig kiálló baltanyél ragyog
egérfészek szétszáradt bakancsban
egyre tágasabb repedés a vert falon
nyeli az idő zöld italát
ím a feledés orgiája
régén becsukott szemek verésében
véres tejben varangybőrben

hátrafelé hajított tojás héjában
hajnalban a kútágas elindul
összeszedi az ég ezüst-filléreit
csörgeti a hold kihült tepsijében
vacsora-köcsög kukoricamálé
porlik a csillagközi sugárzásban
szél fúj a barom-tél szájából
sámánok csontja sípol

ESŐ ELŐTT

mély égen riadt vércse
lefojtott szárnyverése
latyakban gólya kószál
vetés fölött csikó száll

mennyben hasadó gombák
érlelnek gyöngyöt bombát
hőségben szült idő ez
jégtömbbe vajt jövő lesz

de tűznyelő zápor vág
létünkbe ember formát
tenger fény-nedves zöldje
zuhog a tikkadt földre

PETRI FERENC

VILLON

valaha utak voltak itt
víz szétmosta
szél széthordta őket
nincs tovább, herceg

a földhözragadt jegenyék
fölsorakoznak körülöttem
selyemfiú Párizs vagánya
bízzál a gyors agóniában

A BÁRÁNY NEVÉRE

Szép istenarca kínban
dermesztő ragyogásban
ágas mellkasa röntgenfényben
ezüstös jéglobogásban
fekszik vaslábú ágyon
Janus leláncolt szekerén
ujjam nyoma az arcán
megfagy már mindörökké
Ha hazamennék nem várna senki
zsíros kenyeret ennék

megkérnélek hogy fohászkodj értem
Hogy az ő nevét zengjék
négy óra húszkor az égi trombitások
eljönnek hozzám
jajongó népek látására
kényszerítenek engem
töredelemre, gyászra
Fohászkodj értem bárány
a négy sarkán égő akolban
szavaim füstben pácolódnak

fürdenek rossz-szellemeim
fürdenek égő alkoholban
Vonulnak nővéreim a halál ellen
fölizzanak és övüket megoldják
halhatatlanok mert esendők
halhatatlanok mert nem tudnak róla
vonulnak az én nővéreim
a holdnak fogyó udvarán
kiégett legelőkön
térdük ácskapocs kagylóhéjból
mellbimbójuk a sötétben világít
Ha hazamennék nem várna senki
zsiros kenyeret ennék

Bárány a világot
a világot nem lehet hülyének nézni
először az andaxin jön
csak aztán a katatónia
először egy felhő jön
csak aztán az hogy kiterítnek
s amikor hazahoznak
omlik a füst a csillagokból
s a tűzoltózenekar feltétlenül
a tűzoltózenekar ott lesz az állomáson
ott lesznek a szüzek is
fehér ruhában

KARDLILIOM VOLNA

Nagy Lászlónak

Tűzvirágzó nagy erdőben
fegyvereim odahagytam
hamuhodó zöld erdőben
csikorodó lombmuzsikás
arany őszben

forgó-pergő
örvény fortyog énalattam
az örvényben fehér felhő
felhő arca füstös-kormos
hamuhodik a zöld erdő

Fegyvereim odahagytam
odahagytam vaskoronámat
siratóasszonyok sorfala

gyász kalodája vár haza
omlik reám égboltnyi bánat

Ha virágra gondolnék
kardliliom volna
de vasrozsdát virágozna
s éle megromolna

Ha a világra gondolnék
kigyulladna megint az erdő
fölte füstmadár lobogna
lenne ágyam hamuhodó avar
paplanom lenne szálanként
zizegő tornyos szénaboglya

INDÁZÓ KEZEK VÁROSÁBAN

világvirágot
tűzcsodagömböt
vörös-kék folyót
ha kiöntött
ki látott zúgó víz tornyában
mozdíthatatlan álló rönköt
haj regülejtem regülejtem
prospero palástja rajtam
állok sistersgő csodaködben
mint aki vízbe savat öntött

szemben a tűzcsoda-nappal
egy csónak jön a vízen át
a csónakban madárszárny-karú ember
ha akarna elszállhatna
lebeghetne felelőtlenül
mint a szél s a szélben a madár
gyökerekbe fogózik inkább

haj regülejtem regülejtem
indázó kezek városában
fohászodik értünk egy férfi
felelősség súlyos vasában